Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

Autori. octaui libri Ethices

transmutare consuetudinem q̃z naturam
Consuetudo ē altera natura. Bonitas ꝯplexionis detestatur vitiũ
Fama quã omnes famant non omnino deperditur
Non solum oportet verum dicere. sz causam falsitatis assignare
Delectationi intellectuali non est admixta tristicia
Operatões bestie praue sunt ex natura. sz opatões prauoꝝ homi/
Homo sp ĩdiget aliqua delectatõe quasi (nũ sunt ex ꝯsuetudine
q̃dã recreatione, ppter multos labores qui sibi occurrunt.
Maior est delectatio in quiete q̃z in motu.
Deus semper simplici ⁊ vna gaudet delectatione.
Felicitatem superexcellens ĩpedit fortuna. Ex q̃ habet Aristotilem
in rebꝰ fortuitis non constituisse felicitatem.
¶ Petrus de Riuo Louaniensis. Aristo. q̃z uis naturas fidei. spei.
et charitatꝭ ꝯgnouisz. eas tñ nõ ĩter ꝯtutes hũanas sz heroicas col
locasset Ponit em̃ ꝯtutẽ heroicã. i. diuinã ꝯtute hũana lõge hono/
rabiliorẽ et hꝭ ppter excellentiã eiꝰ sup modũ hominũ comunem
¶ Albertus refert de Auerroe. q̃ solitꝰ erat dicere Paucis venerã
dis viris exceptis homines bestialem agunt vitã.

¶ Autorita. octaui libri ethicorũ Aristo.

Nullus eligere debet viuere sine amicis hñs reliq̃ bona. Uñ
Nomen amicicie barbara corda mouet.
Quanto maior est fortuna tanto minus est secura
Duo simul venientes ad intelligere ⁊ agere sunt potiores q̃z vnus
In infortunijs refugiendum est ad amicos
Omnis homo oĩm hoĩm naturaliter est amicus Et ergo homo na
ture obediens homini non potest obesse
Generantis ad generatũ naturaliter est amicitia
Homines eiusdẽ gẽtis naturaliter plus sunt amici q̃z alij. De quo
Hieronymꝰ sup Hieremiã Naturale ē vt q̃s genitale diligat solũ.
et nil habeat dulcius patria. Ideo sue patrie ꝯsuetudinẽ ⁊ sui ma/
gistri opionẽ (si iuste fuerit) defendit Qõ stolidi q̃dã nõ aduertũt
Simile diligit sibi simile. verum est p se ⁊ nõ per accidens
Amicicia ē beniuolẽtia mutua in qua non est latens passio
Tripliciter fit amicicia. s. ppter bonũ vtile. bonũ delectabile et p/
pter bonũ honestũ. Amicitia ppter bonũ vtile maxie videtur in se
nibus esse. qꝛ tales nõ curãt delectabile. sz tñ vtile. Amicitia ppter
bonũ delectabile iuuenũ est Amicitia ppter bonũ pmanens ē stabi
Nulli se inuicem cognoscũt nisi mensurã salis sil ꝯsumãt. (lis
Sola amicitia bonorũ honestorum est intransmutabilis.
Non est facile alicui credere de amico qui multo tempore pbatus
est ab ipso ⁊ nũq̃z sibi iniuste fecit.